dubbel vier

Jaargang 20 nr. 4 - 2019

Dubbel Vier is een uitgave van de Nederlandse UNIFIL Vereniging

Terugblik op onze reünie

In memoriam

Herinneringen aan Libanon

UNIFIL 40 jaar

UNIFIL Vereniging

www.unifilvereniging.nl
info@unifilvereniging.nl

Sociale media NUV
www.facebook.com/UnifilVereniging
www.facebook.com/ned.unifil.vereniging

De Nederlandse UNIFIL Vereniging (NUV) is in 1999 opgericht en is in principe alleen vóór Unifillers, Dutchbatt en Dutch Infantry Coy en hun familieleden. De NUV heeft zich voor de periode 2016-2020 het volgende ten doel gesteld:

Saamhorigheid
Saamhorigheid werd in Libanon als een groot goed ervaren en is de basis van onze vereniging. De NUV ondersteunt dit door ontmoetingsmomenten te organiseren of te ondersteunen met faciliteiten. SHARING MOMENTS! Lid zijn van onze vereniging moet voelen als 'thuis' komen, verbonden met 'toen en nu'. Het 'wij-gevoel' straalt trots uit, versterkt de onderlinge band en heeft een duidelijke en positieve uitstraling naar onze omgeving. Het draagt bij aan de herkenning en erkenning van UNIFIL als missie en onszelf als UNIFIL veteranen. Iedere vijf jaar wordt door de NUV een grote landelijke reünie georganiseerd.

Informatie en communicatie
Het is belangrijk om onze missie op de kaart te houden en te bewaren voor de toekomst. De NUV streeft naar een genuanceerd beeld van de missie, haar veteranen en hun ervaringen. Goede contacten en samenwerking met de pers/media, Defensie, ons eigen 44 Pantserinfanteriebataljon RI JWF, organisaties voor veteranen en bijv. militaire musea zijn essentieel. Het verenigingsblad Dubbel Vier verschijnt eens per drie maanden en wordt breed gelezen! De vereniging heeft een eigen website en is actief op sociale media. Actueel nieuws over activiteiten, veteranendagen en veteranen in het algemeen dragen bij aan verbondenheid. Er is een factsheet ontwikkeld met achtergrond en informatie over de missie. De ambitie is om in de komende jaren te zorgen voor een database met gegevens, feiten/gebeurtenissen, namenlijsten, kaarten, foto's van posten en materieel en mensen, etc.

Belangenbehartiging
Binnen de mogelijkheden die het bestuur heeft, informeert de NUV instanties zoals Defensie, de IGK (tevens belast met veteranenzaken), de defensieombudsman, politici, organisaties voor veteranen etc. en stelt als dat nodig is de specifieke omstandigheden van onze veteranen aan de orde. We willen luisteren naar dat wat er leeft en goede, functionele contacten hebben met onze leden en alle betrokkenen. In de komende vijf jaar wil de NUV uitgroeien tot DE belangenbehartiger van én voor alle Unifillers.

Representatie
De NUV komt binnen haar mogelijkheden op voor de belangen van Unifillers. Daarbij streven wij naar herkenning, erkenning en waardering. Periodiek overleg vindt plaats met het Ministerie van Defensie, de Politiek, RI JWF, het Veteranen Platform (VP), het Veteraneninstituut (VI), De Basis, gelijkgestemde veteranenorganisaties, het VFonds, het Nederlands Instituut voor Militaire Historie, etc.

Herdenken
De negen oud collega's, wier namen op het UNIFIL monument in Havelte staan, hebben tijdens onze missie het hoogste offer gebracht, hun leven. Unifillers hebben daar het diepste respect voor. Zij en hun families/nabestaanden verdienen voor altijd ons respect en onze aandacht. Nabestaanden worden meer betrokken bij activiteiten. Wij geven zichtbaar blijk van respect door bij de jaarlijkse herdenkingen in Amsterdam, Loenen en bij het Monument te Havelte als eenheid of delegatie aanwezig te zijn. Betrokken, trots en representatief! Unifillers worden in toenemende mate gevraagd om te fungeren als erewacht bij een uitvaart met veteranen-eer van een overleden Unifiller.

Ondersteuning
Het Landelijk Zorgsysteem Veteranen (LZV) kent een nuldelijnsondersteuning component. Het VP is opgedragen de nuldelijnsondersteuning uit te voeren en voor de toekomst te verankeren. Nuldelijnsondersteuning is steun dichtbij, Unifillers die dus andere Unifillers helpen. Op de website en in de Dubbel Vier staat een overzicht van de landelijke dekking van onze nuldelijnsondersteuners. De ondersteuning krijgt nieuwe vormen in de versie 2.0.

Ereleden NUV
Louis Verhoeven 2013
Berry Diestelhof 2016
Hans van Lent 2016

Lid van verdienste NUV
René Vroomman 2017
Henk Schoenmakers 2019

Bestuursleden NUV
Voorzitter (a.i.): Sjak Neelen
voorzitter@unifilvereniging.nl

Secretaris: Verdi van Hilten
secretaris@unifilvereniging.nl

Penningmeester en ledenadministratie:
Sjak Neelen
penningmeester@unifilvereniging.nl
Ericalaan 16, 6086 CV Neer
Tel. 06-21535205

Lid bestuur (Merchandising en activiteiten):
Berry Diestelhof
merchandising@unifilvereniging.nl
Tel. 0575-520435

Lid bestuur (activiteiten):
Joop Hoek
activiteiten@unifilvereniging.nl
Tel. 06-54631686

Commissieleden NUV
Redactie Dubbel Vier:
Kees Hendriks
redactie@unifilvereniging.nl
Tel. 06-46555977

Social Media:
Hans van Lent

Adviseur nuldelijnsondersteuning:
Erik van Till

Nuldelijnszorg en Sociaal Fonds:
Cees van Ingen

Commissie van Beroep:
Fred Krijnen, Marvin Kuiper, Jan van Halen
cvb@unifilvereniging.nl

Webmaster www.unifilvereniging.nl
Bart van Lier, Pieter Mielen, Bert Lammerts van Bueren, Dick Bronder en Sjak Neelen
webmaster@unifilvereniging.nl

Commissie Project en waarnemend secretaris:
Rob Deckers

De activiteiten van de NUV worden mede mogelijk gemaakt door een bijdrage van het V-fonds.

Voorpagina:
Foto van Pasqual Gorriz, UN-photo

MIX
Papier van verantwoorde herkomst
FSC® C017135
FSC www.fsc.org

vfonds investeert in VREDE

Beste UNIFIL-er,
Wij wensen u en de uwen, namens het gehele bestuur en onze commissieleden, heel fijne feestdagen en al het beste voor 2020!
Laten wij, Blauwhelmen, elkaar blijven opzoeken en steunen. Geniet van je familie en je dierbaren.
Life is too short to wake up in the morning with regrets!
Met Blauwe groet,
Sjak Neelen, voorzitter (a.i.)
Nederlandse UNIFIL Vereniging

Leesvoer

Van de redactie,

Achterom kijken doen we graag, alhoewel experts altijd beweren dat dit van weinig waarde zou zijn.
Beter is het om naar voren te kijken. Dat is wel zo, maar je leert wel van even achterom kijken, toch? Hoe hebben we het gedaan met elkaar? De Dubbel Vier hebben jullie prima gevuld, heren! Dank aan onze fotografen en leveranciers van mooie artikelen. Wat lazen we terug? Dubbele rotaties, een mooie bijdrage van Gerard, Een wandel-tweeluik van Wim, Herinneringen aan Libanon door meerdere inzenders, maar met name Hans van Gender nam ons mee in zijn prachtige beschrijvingen. Dank allemaal!

Kees Hendriks

Colofon

Dubbel Vier, uitgave van de Nederlandse UNIFIL Vereniging

Jaargang 20, nr. 4, december 2019

Oplage 1.300 stuks

Drukker Editoo B.V.

Redactie redactie@unifilvereniging.nl

Adreswijzigingen
Alleen schriftelijk doorgeven per mail aan: penningmeester@unifilvereniging.nl of per post aan:
Ledenadministratie NUV
S. Neelen, Ericalaan 16, 6086 CV NEER

Adverteren in de Dubbel Vier
Ondersteun het werk van de vereniging en adverteer in de Dubbel Vier. De Dubbel Vier wordt niet alleen thuis door de leden van de vereniging gelezen, maar is steeds meer te vinden in openbare en veteranengelegenheden. Dat maakt het nemen van een advertentie des te interessant voor u/uw bedrijf. Laat u informeren over de mogelijkheden redactie@unifilvereniging.nl en penningmeester@unifilvereniging.nl

Aanleveren kopij en fotomateriaal
Graag ontvangt de redactie artikelen en foto's voor de Dubbel Vier. Bij het aanleveren van foto's: graag in voldoende formaat in verband met de drukkwaliteit. De redactie behoudt zich het recht voor ingezonden stukken in te korten of om er veranderingen in aan te brengen.

De artikelen in de Dubbel Vier hoeven niet noodzakelijkerwijs de zienswijze van het bestuur weer te geven.

Overname artikelen
Overname van artikelen is toegestaan met bronvermelding en toezending van een exemplaar aan adres van de secretaris.

Inleveren kopij voor de Dubbel Vier
De deadlines voor de Dubbel Vier staan vermeld op de website van de NUV.

De deadline voor Dubbel Vier 1-2020 is 17 februari 2020

Van de voorzitter (a.i.)

Het hoogtepunt voor elke voorzitter van een veteranen vereniging is toch wel de vijfjaarlijkse reünie. Ook voor mij. Die werkdag begon in de vroege morgen om op zaterdag 28 september de eerste uitgenodigde VIP-gasten te ontvangen samen met mijn medebestuursleden. We kwamen handen en tijd tekort om met iedereen een praatje te maken. Maar onze gasten kwamen niets tekort zoals gebruikelijk op een reünie. Het is "ons kent ons" in deze veteranenwereld. Na de opening, speeches en het rondleiden door de hal en het buitenterrein van de staatssecretaris, mevrouw Barbara Visser en de Libanese Ambassadeur in Nederland de heer Abdel Sattar Issa, begon mijn eigen feestje. We hebben nog met 6 mensen aan tafel gezeten uit 1981 die bij de Charlie waren gestationeerd. En vervolgens veel bekende en onbekende UNIFIL'ers de handjes geschud en de complimenten in ontvangst genomen.

Deze complimenten waren allemaal voor de bestuursleden en vrijwilligers van de Stichting UNIFIL Reünie en alle andere mensen die hebben meegeholpen om het vijfjaarlijkse feestje te organiseren en uit te voeren. Zonder dikke boemen vanaf Lima.

Met de UNIFIL Marching Group zijn we nog naar de Airborne in Oosterbeek en de Mallard mars in Nieuwdorp (Z) geweest voor een wandeling van ongeveer 25 km. De groep stak de koppen bij elkaar in Arkel op 15 november om de werkzaamheden rondom de UMG te verdelen. Bij de inventarisatie bleek dat er 16 deelnemers zijn aan de Vierdaagse 2020 en dat ze oude UMG leden en nieuwe leden polsen om ook mee te wandelen in de trainingstochten. Leuk, gezellig en kameraadschap bij het wandelen is de hoofdmoot. Deelnemen aan de Vierdaagse 2020 is niet verplicht. Maar om als UNIFIL-detachement te kunnen deelnemen heb je wel een minimale bezetting van 11 veteranen nodig, ongeacht hun missie.

Voor de NLVD 2020 hebben we qua tenue nog een besluit genomen. Je kunt aan het defilé met de NL UNIFIL vereniging nog alleen deelnemen in tenue zoals gepubliceerd op de website van de NUV zijnde oud groen, oud DT of veteranen tenue. Daarbij komt nog als tenue, om de kosten van deelname zo laag mogelijk te houden: blauwe baret, blauwe polo uit de merchandise shop, spijkerbroek en dichte schoenen. We streven naar eenheid van tenue binnen onze vereniging tijdens het defilé op de NLVD. Korte broeken, slippers en wat dies meer zij kan niet binnen een zichzelf respecterende veteranen vereniging vindt het bestuur en een aantal NUV leden.

We gaan de komende periode met de adviescommissie in gesprek met hun voorstellen en met het bestuur van de reünie 2019 om hun en onze inzet te evalueren, met andere woorden we maken ons op om het jaar 2019 af te ronden. Bij het verschijnen van deze editie is dat al allemaal afgerond en staat de volgende activiteit van 18 januari 2020 alweer op de agenda. De Libanon ontmoetingsdag waar meer dan 100

Sjak Neelen, voorzitter a.i.

UNIFIL-lers acte de présence zullen geven, een statisch show is opgebouwd en Berry en Arie willen hun shop exploiteren om merchandise aan de man/vrouw te brengen.

Op 7 oktober jl. is Lisette Mattaar gestart als directeur van het Vfonds. Ze stuurde mij een uitnodiging om kennis te komen maken. Een dezer zullen we haar bezoeken om kennis te maken. Deze instantie is samen met het VI en Staf CLAS een belangrijke speler in het verstrekken van subsidies voor activiteiten die wij als vereniging ontplooien. We hebben onlangs de enquête RFF-subsidie ingevuld die door CLAS wordt verstrekt. We waren heel positief over de werking en snelheid bij het uitkeren van de aangevraagde en toegekende subsidies.

In het algemeen gaat het goed met leden en commissies in de samenwerking en de communicatie. We hebben vaak leden aan de telefoon met vragen. De toon van de gesprekken is meestal van dien aard alsof we elkaar gisteren nog hebben ontmoet. Terwijl dit al jaren geleden kan zijn geweest. In deze reeks van gesprekken hebben we het bestuur van de veteranen 1 (NL/BE) VN Transportbataljon uit Winterswijk weer ontmoet. Een gezellige en waardevolle bijeenkomst waar over en weer tips werden uitgewisseld waar je iets aan hebt. Ook wij als oudste vereniging kunnen nog iets leren van de jonge veteranen.

Onze secretaris Verdi van Hilten is na een lang ziekbed weer terug op zijn waarnemingspost. Zijn taken werden op een uitstekende wijze waargenomen door onze nieuwkomer Rob Deckers. Rob heeft het project Vfonds en RFF-subsidie aanvragen en begeleiden definitief van Verdi overgenomen.

Het kan u niet zijn ontgaan dat onze NUV-website in een geheel vernieuwde outfit is gestoken door onze webmaster Bert Lammerts van Bueren. Hij had de nieuwe website lang van tevoren voorbereid en getest voordat de oude website, die nog door Dick Bronder was vernieuwd, het digitale archief in ging. Het is even wennen aan de vele nieuwe functionaliteiten die de website herbergt. En ook hier leggen we de nadruk op eenheid van uitstraling in alle artikelen. De inhoud van controle op actualiteit van de geplaatste artikelen is een continu proces. Veel van de artikelen met het etiket "oud hier" hebben we opgeruimd. En we gaan aan de slag om de inhoud te vernieuwen van de artikelen daar waar nodig. We willen bij de tijd zijn op onze NUV-website.

Opvallend is dat de overleden kameraden een prominente plek op de website hebben gekregen. We krijgen helaas steeds meer berichten om te plaatsen en zijn betrokken bij diverse veteranen uitvaarten om de laatste eer te bewijzen. Dat doen graag voor elke UNIFIL'er, lid of geen lid van de vereniging.

We nemen echter niet zomaar berichten over uit de sociale media. De berichten moeten betrouwbaar zijn en geverifieerd bij de nabestaanden. Eventuele bij het bericht geplaatste kaarten dienen AVG bestendig te zijn, niet iedereen begrijpt dat.

Een in memoriam van bij ons bekende kameraden treft u elders aan in deze weer prachtige Dubbel Vier.

Wij staan ook in het nieuwe jaar weer open voor bijzondere ontmoetingen met bijzondere mensen. Het jaar 2019 was druk en boeiend. Rest mij nog om u en de uwen fijne feestdagen toe te wensen en een goed en gezond 2020.

Met blauwe groet
Sjak Neelen, voorzitter a.i.
Nederlandse UNIFIL Verenging

Feestdagen in Libanon.

We hebben leuke reacties mogen ontvangen op het verzoek om je ervaringen te delen met betrekking tot jouw diensttijd gedurende de feestdagen. Ver van huis, wellicht voor het eerst vier je deze dagen niet met je familie en naasten? Uiteraard heeft de Dubbel Vier en haar voormalige redactieleden in eerdere edities veel aandacht besteed aan dit onderwerp, maar het blijft toch wel heel leuk om terug te kijken. Zo heeft Peter alle tijd om zijn zondes te overdenken op de lokale camping en geeft Rik een mooie beschrijving van zijn ervaringen. De andere Peter, kwartiermaker, heeft het wel heel koud gehad. Maar Peter, kou is een emotie, zit tussen je oren…

De feestdagen in Libanon 1979 op post 7.9 (Paost - As Siddiqin)

Kerst

Op post 7-9 werd er op 25 en 26 december kerst gevierd en waren wij van de Paost blij met de post welke ons uit Nederland hadden bereikt. Er waren diverse kerstgeschenken en konden wij lekker genieten van de versnaperingen welke ons ten deel vielen. Er waren ook andere attributen toegestuurd waar wij hardop hebben moeten lachen, deze waren door vriendinnen van enkele maatjes toegestuurd. Wel waren er ook maatjes welke niets ontvingen en dat was sneu, en met de kerstgedachte werd dan ook het e.e.a. gedeeld met elkaar.

De stemming was goed en ondanks

dat er regelmatig op wacht moest worden gestaan en patrouille gelopen moest worden in de omgeving van As Siddiqin en de spanning, was er ook tijd om kerst te vieren. Er was ook een oproep gedaan bij diverse kerkgenootschappen om ook aan ons te denken en een kaartje te sturen vanuit Nederland. Vlak voor kerst is er ook nog aalmoezenier op onze post geweest om te vragen of iemand van ons op kerstavond in Bethlehem het kerstverhaal wilde vertellen en dat dit ook uitgezonden zou worden op TV. Ik weet echter niet of van onze post 7-9 iemand dat uiteindelijk heeft gedaan.

Ook de kerstgedachten welke het grootste gedeelte van de post had in die tijd maakte een leuke omgeving met een kerstboom in de ruimte waar we konden eten en drinken op Post7-9 als er geen werkzaamheden waren. Op onze post hadden we het geluk dat er ook maatje die kok was in de burgermaatschappij en kon zich goed uitleven in kerst gerechten met de middelen welke aanwezig waren.

Het was kou buiten, en er was ook een openhaard aanwezig welke wij hebben aangestoken met wat sprokkelhout welke we rondom de post hadden gevonden. En gingen dan ook lekker rond het haardvuur zitten, echter na verloop van tijd en het vuur hoger oplaaide hoorde we vanuit de schoorsteen harde knallen en hoorde we ook alsof er ontploffingen waren van munitie etc. Wij wisten dan ook niet hoe snel wij weg moesten zijn van het vuur.

Bleek dat de Franse paratroepers dit hadden geplaatst in de schoorsteen, en wat achteraf een leuk vroeg vuurwerk was had echter ook heel anders had kunnen aflopen. Wij hadden ook een cd-speler op de post of radio en ik weet dat we toen het nummer van "weekend" van Earth & Fire hadden opstaan. Elke keer als ik dit nummer hoor krijg ik weer de schrik in mijn benen.

Verder zijn deze kerstdagen goed verlopen en denk ik nog vaak aan deze VN-missie, waar we stonden voor de vrede. Ik hou mij nog steeds vast aan de

beelden van 2 kinderen in de plaats As-Siddiqin toen we een keer patrouille liepen, en deze zeiden op hun manier "No Boem Boem" You Good en zij richting school liepen. Wij hebben het niet voor niets gedaan ondanks de spanning welke er nu is na de 40 jaar dat wij daar waren.

Gr. Rik Niemeijer Post7-9 PaOst-Cie
(Kerst 1979 As Siddiqin)

Mijn ervaringen met Oud en Nieuw?

December 1979 bijvoorbeeld. Daarna nog drie uitzendingen naar de MFO in de Sinaï.
Libanon december: en het kan sneeuwen hoor. Bijgaand een paar kiekjes, Libanon in de sneeuw.

Gerard Teuwisse (aooma-bd)

Bij deze een wat onscherpe foto van mij tijdens het puppen, ik kwam 24 december terug van verlof uit Israel, toen ik weer terug kwam op post 7-4 liet ik mn fall op bed liggen toen ik even naar een pis bak ging. '9 dagen zwaar ' schrale troost was dat op oudejaarsavond een half uurtje naar mijn maten mocht .

Peter van der Kolk

Serener is de kerst-ervaring van Nico Vos, die in 1982 was uitgezonden naar Libanon in het kader van UNIFIL. Daar liep de aalmoezenier altijd te 'zeuren' dat hij een kerk wilde, vertelt Vos.
En zoiets was er daar nou eenmaal niet. "Wat we wél hadden, was een geitenstal. Daar hebben we tegen kerst met vereende krachten een kerkje van gemaakt voor de aal. Een tl-licht achter het kruis, het altaar versierd met schelpjes en wadi-keien. Dat zijn een soort ronde stenen, die je kunt doorhakken en dan blijken er allemaal kristallen in te zitten."
Het kerkje werd mooi van lelijkheid! Bij de opening kwamen ook de Ieren erbij. Zij hebben prachtig gezongen in een koortje." Nico Vos bladert door zijn UNIFIL-fotoboek met de foto's van het kerkje. "Die lamp boven het altaar is geschonken door de Islamitische bevolking van Haris. Mooi toch?

Bron: Veteranen Instituut

Kwartiermaker Peter onderweg naar Libanon kijkt terug op zijn winterse start.. Een groot verhaal heb ik niet. Wel dat we vertrokken met een flinke storm op de Noordzee. Prachtig weer in de Middellandse Zee, dolfijntjes spotten vanaf het dek. De avonden werden met een prachtige sterrenhemel en de nodige alcohol gevuld....

Tijdens de tocht door de Ionische zee werden we weer getrakteerd op een storm. Zo´n vrachtschip stelt dan maar weinig voor in die golven. Via een tussenstop in Patras van een nachtje zijn we uiteindelijk in Haifa aangemeerd. Daar hebben we al het rijdend materieel mooi op een rijtje aan de kade gezet.

De reis duurde een dag of 10 en daarna begon, ook voor mij, de opbouw van de kampen in Libanon. Dat was de eerste twee weken geen pretje want het weer was slecht. Veel regen en koud. Moesten hard werken. Ik vervulde destijds de rol van privé chauffeur van toenmalig commandant kapitein Poelhekken. Later weer chauffeur geweest van voedsel en munitie. Ook nog de privé chauffeur geweest van de Sergeant Majoor der EOD. Dat was erg spannend aangezien we samen onontploft materiaal in heel Zuid Libanon onschadelijk moesten maken en weer mee naar het kamp vervoeren.

Daardoor heb ik veel van Libanon gezien. En ook nog aardig aan verdiend gezien de gevaren toeslag. Daarbuiten nog enkele aparte opdrachten verricht. Zoals bijvoorbeeld twee weken in een observatiepost gezeten aan de Israëlisch-Libanese grens. Ook een spannende tijd gehad daar met confrontaties met Majoor Hadad strijders.

Afijn....genoeg te vertellen daarover. Ook over allerlei gebeurtenissen in het kamp. Beschietingen van de milities van majoor Hadad van ons kamp. Hoe we met de bevolking en met elkaar omgingen etc.

Voor mij was het een prachtige tijd, misschien ook wel omdat ik al wat ouder was en zelfs vrijwilliger was. Natuurlijk ook omdat ik geen verwondingen of trauma´s heb opgelopen.

Peter de Vos

Vind jouw baan in Vervoer & Veiligheid op Consolid.nl

Consolid is dé detacheerder en opleider in Vervoer & Veiligheid. Vanaf de start in 1990 een echte specialist in de sector, met dagelijks landelijks zo'n 7.000 vakmensen on the job. aan het werk in functies als bus-, vrachtwagen- of taxichauffeur, (auto)monteur, treinmachinist, home delivery bezorger of beveiliger.
Of in opleiding via onze Consolid Academy, dat kan natuurlijk ook!

Kijk voor meer informatie en alle (opleidings)vacatures op **Consolid.nl**

Consolid

Dé detacheerder en opleider in **Vervoer & Veiligheid**

‘Dankzij uw inzet is

‘Dankzij uw inzet is de vrede hersteld’

“Dankzij uw inzet is de vrede hersteld”, het waren woorden in de speech van Abdel Sattar Issa, de ambassadeur van Libanon. Met zijn toespraak en die van Staatssecretaris Barbara Visser werden op 28 september Libanon veteranen en hun familie welkom geheten in de evenementenhal van het Breepark in Breda. Speciale aandacht tijdens de opening was er voor Philip de Koning, hij overleed op 9 november 1979, kort voor zijn 22e verjaardag en slechts twee weken voor hij weer naar huis zou gaan. Onder andere zijn moeder en broer waren als speciale gast aanwezig op de reünie.

Zowel de Staatssecretaris als ambassadeur richten zich persoonlijk tot moeder De Koning en spreken hun respect uit voor de inzet van Philip en het offer dat hij daarbij gebracht heeft. De aandacht voor De Koning was er niet voor niets. De reünie vond plaats in Breda, op een steenworp afstand van Oosterhout waar hij vandaan komt. Philip was de verpersoonlijking van alle militairen die sneuvelden tijdens de missie in Libanon. Maar ook voor de anderen was aandacht. Aan het einde van de officiële opening was er een dodenappèl. Alle aanwezigen werden gevraagd te gaan staan en voor het eerst die dag was de hal helemaal stil. De namen van Siebe Boonstra, Kees van Rijn, Philippus Wilhelmus de Koning, Gerardus Adrianus Cornelis Nieuwenhuis, Gerrit-Jan van Barneveld, Rijnard Bernard de Wolf, Theodorus Antonius Bernardus Fredericus Seebregts, Johannes Albertus Schut en Jan Hendrik Hoiting schallen door de ruimte. Na iedere naam volgt een duidelijk ‘Present!’, iedere keer uit een andere keel. Het maakt diepe indruk op de aanwezigen en veroorzaakt kippenvel. Zo zijn onze negen kameraden er toch bij vandaag.
Het is een drukte van belang in de hal, dat begon vanochtend vroeg al toen de eerste leden van het reünieteam zich melden, al snel gevolgd door standhouders. Zij melden zich eerst aan en krijgen dan hun plek linksachter in de hal aangewezen en gaan aan het opbouwen. Behalve de standhouders is er ook ruimte voor de oude voertuigen, deze worden opgesteld buiten achter de hal. Op één na: een Nekaf wordt bij de ingang van de evenementenhal van het Breepark geposteerd, zodat voor bezoekers meteen duidelijk is dat ze goed zijn. Ze zullen welkom geheten worden door muziek gespeeld door de Nassau Harmonie uit Breda en dus zijn leden van het reünieteam druk bezig met het neerzetten van stoelen.

Even verderop bij de receptie wordt alles in orde gemaakt voor een goede ontvangst van de gasten. De pinautomaat wordt aangesloten voor gasten die nog geen kaartje gekocht hebben en dat vandaag willen doen en scanners worden in orde gemaakt voor de kaarten die al wel vooraf gekocht zijn. De bandjes die iedere aanwezige krijgt worden klaargezet zodat ze voor de grijp liggen en de stickers liggen daarbij. Maar we kunnen nog zo goed voorbereid zijn, sommige dingen hebben ook wij niet in de hand. Enkele studenten van de hogeschool in Breda die ons vandaag zullen ondersteunen, komen met de trein en net deze ochtend gaat het op het spoor rond Breda goed mis: vanuit Tilburg naar Breda rijden geen treinen, net als vanuit

de vrede hersteld’

Lage Zwaluwe naar Breda omdat er een kapotte trein staat bij Breda-Prinsenbeek. Een van de studenten is letterlijk pal achter het Breepark gestrand. Niet alleen voor het reünie-team vervelend, ook voor de gasten die gaan komen want zij ervaren hier ook hinder van. Gelukkig komen de studenten uiteindelijk allemaal op Breepark aan, maar het blijken niet de laatste problemen met het openbaar vervoer vandaag.

Terwijl de laatste voorbereidingen in de evenementenhal en bij de receptie getroffen worden, de standhouders hun laatste spullen neerleggen en schikken en de nagebouwde post in Libanon achter de hal bijna klaar is voor de reënactmentgroep, druppelen de eerste gasten binnen. Officiële en genodigde gasten worden boven in de foyer ontvangen, de overige gasten melden zich keurig bij de receptie waar ze hun kaartje omwisselen voor een bandje. Het loopt allemaal gesmeerd, alles werkt. Tot er een klein beetje paniek ontstaat: de bestelde bussen voor het pendelvervoer zijn er niet. Uiteindelijk lukt het met dank aan Jorg om een paar bussen te charteren en wanneer het eenmaal rijdt, loopt het gesmeerd. Bij de receptie merken ze het ook want ineens komt het publiek in grote golven Breepark binnen lopen en wordt het snel drukker.

Boven in de foyer is het een stuk rustiger, voor zover je dat kunt zeggen want de foyer bevindt zich recht boven de ingang waar de Nassau Harmonie alle gasten met muziek welkom heet. Desondanks is het nog wel mogelijk om gesprekken te voeren en dat wordt dan ook gedaan. De Staatssecretaris, die inmiddels ook aangekomen is, spreekt met bijna iedereen en schuift ook bij de genodigde veteranen en nabestaanden aan tafel om met hen te spreken over de UNIFIL-missie en de gevolgen die dat gehad heeft. Staatssecretaris Visser komt er in haar toespraak tijdens de officiële opening op terug als zij het woord richt tot moeder De Koning. “U gaf aan dat Philip pas een onderscheiding heeft gekregen. Dat had wat u betreft niet perse gehoeven, nazorg was wat u betreft beter geweest. Toch vind ik het mooi dat u er bent.” De woorden oogsten applaus van de hele zaal.

De Staatssecretaris blikt ook terug op de hele missie, maar houdt daarbij de mannen in de zaal in de gaten. “Het was onze eerste grote missie als land. Velen van u hebben zich vrijwillig aangemeld en waren begin 20 of soms zelfs jonger. U was desondanks militair getraind, militair gemotiveerd. Velen keerden veranderd terug door de zaken die ze gezien, geproefd en geroken hebben op patrouille: zon, zand, zee, zoete thee, ‘het bruine monster’, de kinderen, smeer, olie, kruid, de parfumbrieven van thuis.” Met dat laatste refereerde Visser naar het contact in die tijd: bellen was moeilijk, internet was er nog niet zoals we dat nu kennen dus het meeste contact met thuis verliep via de post. Niet zelden stuurden meisjes parfumbrieven naar hun vriend(je).

Uiteraard was het niet allemaal zon wat er scheen. Er waren heftige schietpartijen, negen mannen sneuvelden en kwamen niet veilig terug. “Eén van de mannen die ik net sprak zei tegen me ‘Ik ging als jongen en ik kwam terug als man, die zes maanden hebben me zes jaar ouder gemaakt’, het geeft aan waarom we hier zijn: U alleen kunt het gevoel van Libanon met elkaar delen.”

De Staatssecretaris sluit haar speech af met een belangrijke mededeling: “Blijf herinneringen maken en doorvertellen.”

Voor daaraan begonnen kan worden, is het woord eerst nog aan de ambassadeur van Libanon in Nederland, Abdel Sattar Issa. Hij is trots dat Libanon inmiddels een baken van diversiteit en rust is in het Midden-Oosten (de reünie vond plaats voor de huidige demonstraties, red.). “Wij hebben altijd de internationale wet gerespecteerd, daarom zijn we ook naar de VN gestapt om de invasie van Israël te stoppen.” Met het uitschrijven van resolutie 425 en 426 werd de UNIFIL-missie mogelijk en konden bijna 9000 Nederlanders op uitzending naar het zuiden van Libanon. Sattar Issa is daar namens zijn land de veteranen nog steeds dankbaar voor. “Uw inzet leidde tot een warm welkom, nog steeds.

Hope to see you soon in Lebanon.”

Na de speeches en nog wat huishoudelijke mededelingen door verenigingsvoorzitter Sjak Neelen is het tijd om de mededeling van Staatssecretaris Visser in de praktijk te brengen: herinneringen maken en doorvertellen. Om dat makkelijk te kunnen doen zijn er vooraf afspraken gemaakt door dienstmakkers om elkaar deze dag te kunnen treffen, maar voor degenen die dat niet gedaan hebben zijn er ook vakken gemaakt in Breepark: boven de tafels en banken hangen borden met jaartallen en compagnieën zodat iedereen makkelijk zijn uit het oog verloren dienstmakkers terug kan vinden om voor even terug te keren naar Libanon maar ook om elkaar te vertellen hoe het verder gegaan is in het leven.

Behalve op zoek naar dienstmakkers, kunnen de aanwezigen ook langs de diverse standhouders lopen. De Sunset

March waarbij iedere avond een militair een trage mars loopt over de Oversteek in Nijmegen tijdens zonsondergang om de 48 gesneuvelde militairen tijdens Market Garden te herdenken is er, net als Berry met zijn merchandise, een stand met wapens die in Libanon gebruikt zijn kan natuurlijk niet ontbreken. Sommige stands zijn beweeglijk, zoals die van de jongens die met hun op schaal nagemaakte militaire radiografisch bestuurbare voertuigen door de hal lopen. Ze kunnen op veel bekijks van de bezoekers rekenen.

Tussen het slalommen door ontstaan inmiddels lange rijen aan de kant van de zaal waar een groot deel van de reünie zich afspeelt: Het buffet is geopend. Er is voor een heerlijke blauwe hap gezorgd met voor ieder wat veel: rijst, nasi, noedels, diverse vleesgerechten, pittige boontjes, een eitje, aan alles is gedacht. Er zijn vier buffetten: twee aan de ene kant van de zaal, en twee aan de andere kant waar het ontmoetingsgedeelte is. De rijen bij dit buffet zijn beduidend korter, maar dat duurt niet lang want al snel krijgen bezoekers door dat er hier ook eten te halen valt. Onder het genot van een bord eten en een drankje erbij wordt er verder verteld. Niet alleen over de missie in Libanon, maar ook over andere missies. Er vindt een versmelting plaats van leeftijden, dienstplichtigen, beroeps, thuisfront en standhouders.

Niet iedereen zit tegelijk te eten, het blijft bij de stands maar ook buiten een drukte van belang. Op het terrein achter Breepark is een post nagebouwd en dat niet alleen, er worden ook situaties nagespeeld. “Want”, zo spreekt NUV-interim-voorzitter Sjak Neelen bij de opening van de dag, “wij zijn al zo oud, we worden nagespeeld.” Voor dit naspelen is een re-enactmentgroep die er helemaal zo bij loopt zoals wij in Libanon: in oud groen, op de rood/bruine kistjes, met het wapen dat we bij ons hadden en met de blauwe helm op het hoofd. Behalve de post staat er ook oud materieel opgesteld, dat dankbaar wordt gebruikt om groepsfoto’s voor te maken.

Een van de wagens is in gebruik, want de YP van de TRIS (Troepenmacht in Suriname) rijdt rond over het Breepark en neemt bezoekers mee voor een rit. De rij vormt zich in een boogtent die op dezelfde lijn staat als de voertuigen en de post en zo de afscheiding vormt van het buitenterrein. Er is veel animo om mee te rijden met de YP: jong, oud, man, vrouw, zelfs jongens van de re-enactmentgroep staan in de rij om mee te rijden. De groep die met hen mee rijdt, krijgt een extra dimensie tijdens de behoorlijke rit over Breepark. Voor de gelegenheid zijn wel de luiken van de YP open en staan geïnteresseerden op de banken in plaats van dat inzittenden onder de luiken op de bankjes in de dampen zitten zonder te zien of er een bocht of bult aan komt zodat je je niet schrap kunt zetten. Het rondje mag dan iets meer zijn dan een rondje rond de kerk, met zo'n twee minuten is de YP wel weer terug op het punt waar gestart wordt.

Binnen is intussen een rij ontstaan bij de stand van het Nederlands Instituut voor Militaire Historie (NIMH). Hier wordt de glossy '75 jaar vrij' uitgedeeld aan iedereen die de veteranenpas kan laten zien, maar er vooral veel interesse voor de kaart van Zuid-Libanon waar alle posten op staan waar we als Nederlanders gezeten hebben. Of alle, er blijken nog posten niet op de kaart te staan. De beheerder van de stand schrijft op waar de posten ontbreken en heeft maandag weer wat te doen: op de kaart die ze digitaal heeft de nieuw bekende posten intekenen. Bij de volgende gelegenheid waar het NIMH is zal ongetwijfeld een actuele, bijgewerkte kaart uitgedeeld worden. En getuige de hoeveelheid rolletjes papier waar mensen mee lopen is er duidelijk vraag naar deze posters. Ze zijn dan bij de stand ook op.

De middag vordert aardig en dat is ook in de hal te merken: het wordt drukker. De bezoekers die er vanmorgen al vroeg waren, sommige uit het noorden van het land en er zijn zelfs veteranen uit het buitenland gekomen voor de reünie, besluiten om weer naar huis te gaan. Net als vanmorgen zijn er wat problemen met het op gang krijgen van het pendelvervoer. Gelukkig is er een reguliere bushalte niet ver bij de reünie-locatie vandaan en in eerste instantie stuurt de organisatie mensen daar naar toe. Maar de mensen in de lichtblauwe polo's weten inmiddels aan welke touwtjes ze moeten trekken en binnen no time zijn er weer pendelbussen om mensen terug naar het station te brengen.

Binnen in de hal is het nog gezellig, er is muziek en er wordt onder het genot van diverse drankjes gepraat met elkaar, maar het onvermijdelijke moment komt dichterbij: de tap gaat dicht en de bezoekers worden langzaamaan verzocht om naar buiten te gaan. Ter herinnering aan de dag worden er nog bandjes uitgedeeld: de meeste bezoekers hebben hun bandjes te strak om de pols zitten om ze vanavond zonder schade af te kunnen doen. Ze zullen doorgeknipt moeten worden, om te zorgen dat er voor de verzameling ook een compleet exemplaar is, worden de overgebleven bandjes uitgedeeld. "Mag ik er ook een paar mee voor mijn kleinkinderen?", wordt er met enige regelmaat gevraagd. Daar wordt niet moeilijk over gedaan. "Hoeveel heeft u er?" "Vier." En meer dan één tevreden bezoeker gaat huiswaarts.

Wanneer de laatste bezoeker vertrokken is, is het voor het reünieteam nog niet klaar. Ze waren vanmorgen als eerste binnen en zijn vanmiddag als laatste weg: de standhouders wordt uitgeleide gedaan, het buitenterrein afgebroken, de receptie opgeruimd en Hans 'scheurt' met zijn Nekaf de aankomsthal uit de hal waar alles vandaag plaatsvond in, de hal die al eng leeg is want vele handen maken licht werk en veel is er dus al afgebroken. Als alles netjes opgeruimd is, zit

ook voor hen de reünie erop. Wanneer u deze Dubbel 4 in handen heeft, hebben zij de laatste vergadering achter de rug waar de evaluatie gedaan is en wordt de eerste aanzet voor over vijf jaar opgesteld. Bedankt voor uw bezoek en tot dan!

Adrienne Huizer
Hans van Lent

FOREVE

UN
REÜ
20

ER BLUE

IFIL
NIE
19

UNIFIL-OPERATIES

Beste blauwe baret, liepen in het verleden de partijen en de nog wel eens in elkaars vaarwater, vandaag de dag is daar een intensievere samenwerking en afstemming tussen UNIFIL en de Libanese strijdkrachten. Een en ander is resoluties opgenomen. Dat was in onze tijd soms wel even anders!

Belangrijk is dat UNIFIL ondersteuning biedt aan de Libanese strijdkrachten (LAF), die de primaire verantwoordelijkheid draagt om de veiligheid in het gebied te waarborgen. Na de oorlog van 2006 besloot de Libanese regering om 15.000 LAF-troepen in te zetten in Zuid-Libanon, inclusief in het operatiegebied van UNIFIL. Tegelijkertijd heeft de VN-Veiligheidsraad toestemming gegeven voor een verhoging van de kracht van UNIFIL tot maximaal 15.000 troepen. Naast de verantwoordelijkheid voor het toezicht op de beëindiging van de vijandelijkheden, was UNIFIL gemachtigd om onder meer LAF te begeleiden en ondersteunen bij hun inzet in het zuiden van Libanon. Deze historische inzet van LAF, die voor het eerst in drie decennia in Zuid-Libanon actief was, werd snel bereikt met de steun van UNIFIL.

Samenwerking tussen UNIFIL en de Libanese strijdkrachten

Nauwe samenwerking tussen UNIFIL en de Libanese strijdkrachten (LAF) is de sleutel tot de uitvoering van resolutie 1701 (2006) van de Veiligheidsraad. Het beoogt een veilige omgeving in Zuid-Libanon en de "vestiging tussen de Blauwe Lijn en de Litani-rivier van een gebied vrij van gewapend personeel, middelen en wapens, anders dan die van de regering van Libanon en van UNIFIL, te waarborgen."

Onmiddellijk bij de inzet van LAF-troepen in het zuiden, die plaatsvond parallel met de terugtrekking van de Israel Defence Forces en de uitbreiding van UNIFIL, LAF en UNIFIL gevestigde mechanismen om hun operationele activiteiten, zoals patrouilles en controleposten, nauw te coördineren UNIFIL-werkgebied.

Sinds begin 2008 hebben UNIFIL en LAF hun samenwerking verder geïntensiveerd en verder gegaan dan het coördineren van hun operationele activiteiten tot het gezamenlijk uitvoeren van activiteiten op dagelijkse basis. Deze activiteiten omvatten verschillende soorten dag- en nachtpatrouilles in het UNIFIL-operatiegebied en langs de Blue Line, het uitvoeren van controleposten, evenals operaties om wapens, munitie en infrastructuur terug te halen en te vernietigen die zijn overgebleven van eerdere conflicten.

UNIFIL en LAF evalueren regelmatig hun samenwerking om de resultaten te beoordelen en gebieden te identificeren waarop de samenwerking kan worden verbeterd.

Gezamenlijke oefeningen tussen de twee strijdkrachten vinden plaats op bataljon-, sector- en hoofdkwartierniveau. Deze omvatten gezamenlijke artillerie-schietoefeningen, opsporing en redding en gericht op paraatheid voor onvoorziene omstandigheden. Dergelijke militaire oefeningen worden aangevuld met een programma voor het uitwisselen van lezingen tussen LAF- en UNIFIL-officieren dat onderwerpen behandelt die variëren van puur militaire tot meer sociale en politieke kwesties (zoals zoals op sociale kenmerken van Libanon). Dit helpt de conceptuele basis voor operationele samenwerking te versterken, maakt de uitwisseling van professionele ervaringen mogelijk en vergemakkelijkt een beter begrip van de lokale omgeving.

UNIFIL en LAF nemen gezamenlijk deel aan workshops en seminars over kwesties zoals conflictbeheer en intercultureel bewustzijn, massaslachtoffers en verschillende soorten rampenplannen, inclusief voor natuurrampen. Een LAF-officier volgt ook de reguliere inductietraining voor nieuw civiel en militair personeel van UNIFIL en geeft een presentatie over het werk van LAF.

Waarnemersgroep Libanon

Bij de uitvoering van zijn mandaat wordt UNIFIL bijgestaan door ongeveer 50 militaire waarnemers uit ongeveer 20 landen die bijdragen aan de troepen als onderdeel van de Waarnemersgroep Libanon (OGL). OGL is een ongewapende militaire waarnemersmissie van de VN die sinds 1949 in Libanon aanwezig is en maakt deel uit van de Truce Supervision Organisation (UNTSO) van de Verenigde Naties. De militaire waarnemers voeren patrouilles uit in dorpen en langs de Blauwe Lijn, als een vertrouwenwekkende maatregel voor het gebied, in nauwe relatie met de lokale bevolking.

Op 2 november 2019 ontmoette het bestuur van de NUV het bestuur van de Oud-Leden 1 (NL/BE) UN Transport Battalion elkaar in Cuijk om op bestuursniveau tips en wetenswaardigheden uit te wisselen. Dit was de tweede ontmoeting dit jaar. Op de foto Sjak Neelen, Berry Diestelhof, Henry Vree, Raymond van der Wee en Ernst van de Veerdonk na afloop van de bijeenkomst.
Foto Sjak Neelen

De twins Cortenbach naar Libanon 1993

Martin en Peter Cortenbach uit Noord Limburg samen op uitzending naar Libanon in 1983. Martin was dienstplichtig soldaat en Peter deed broederdienst.

De lichting 82-6 kwam in november 1982 op. Martin ging naar het 48ste painfbatt. In Den Bosch en Peter ging naar het 43ste JWF painfbatt. in Assen. Tijdens de opleiding in den Bosch kwam Martin erachter dat het toch wel saai was om in de winter met een houweel schuttersputjes te graven en de YP waar de verf al 5 cm op zat nogmaals te verven! Daarom solliciteerde ook Martin naar het 43ste painfbatt waar Peter al begonnen was. Dit maakte de zondagavond reis naar Assen iets gezelliger. Hoewel ze niet in hetzelfde peloton zaten pakte ze toch gezamenlijk in 1983 het vliegtuig naar Libanon voor een uitzending van 4 maanden. Martin ging eerst naar post 7.22 en vrij snel daarna naar post 7.17. Peter werd geplaatst op post 7.18. Tijdens de uitzending kwamen ze af en toe bij elkaar op de post. Tijdens de vakantie zijn ze samen 1 week naar Israël geweest. Je maakt het niet vaak mee dat een eeneiige tweeling in dezelfde missie zit en gelijktijdig uitgezonden wordt naar hetzelfde gebied, datum en tijdstip.

Op 28 september was de Unifil reünie in Breda. Na een paar maanden kon Martin, Peter overhalen om er gezamenlijk naar toe te gaan en daar hebben ze geen spijt van gehad. Ze vonden het een super dag waarbij ze hun oude kameraden weer terugzagen.

Brother in arms

32e Herdenking bij het Nationaal Indië-monument Roermond

Op zaterdag 7 september werd in het Nationaal Herdenkingspark Roermond, voor de 32e keer de herdenking bij het Nationaal Indië-monument gehouden. De plechtige herdenking begon om14.00 uur.

Tijdens deze herdenking worden de Nederlandse militairen herdacht die in de periode 1945-1962 het leven lieten in voormalig Nederlands-Indië en Nederlands Nieuw-Guinea. Daarnaast wordt ook de gemeenschappelijke erkenning, de waardering en het respect voor de inzet van militairen tijdens (vredes) missies na de Tweede Wereldoorlog onderstreept en wordt er stil gestaan bij de daarbij gebrachte offers.

Vele duizenden, familieleden en nabestaanden bezoeken jaarlijks de herdenking in het Nationaal Herdenkingspark Roermond om de jonge mannen en vrouwen te eren en te gedenken bij het Nationaal Indië-monument 1945-1962, dat in 1988 door ZKH Prins Bernhard is onthuld, en bij het in 2003 onthulde Monument voor Vredesoperaties.

Martin Cortenbach, tekst en foto's.

De reünie 2019 is achter de rug. Op een paar punten kijken wij terug.

De volledige tekst is te lezen op de NUV-site.

Waarom niet op een militaire locatie?
Dat is een heel goede vraag. Het zou ook onze voorkeur geweest zijn. Defensie eist echter dat bezoekers zonder een militair toegangsbewijs van tevoren worden opgegeven, voorzien van NAW-gegevens en paspoortnummer. Bij de poort worden die gegevens gecontroleerd. Als je ervan uitgaat dat zo'n controle circa 30 seconden pp vergt, kost dat voor circa 1800 reünisten en ondersteuners 900 minuten. Reken maar uit.

Verder heeft Defensie nauwelijks meer de mogelijkheid om een blik verkeersgeleiders, EHBO-ers, BHV-ers, schoonmakers, etc. open te trekken. Ook is over het algemeen het serviceniveau onder de maat omdat men niet is ingesteld op dit soort evenementen. Ook de kosten liggen hoger. De vorige keer moesten we bijvoorbeeld €19 betalen voor een matige maaltijd. Nu €13 voor een meer dan uitstekende maaltijd.

Waarom in Breda?
In 2014 hebben we gekeken naar AHOY, Jaarbeurs, RAI en Brabanthallen: onbetaalbaar voor de organisatie. De deelnemers zouden ook extra moeten betalen voor de garderobe, toiletgebruik en parkeren. De prijzen van die grote complexen zijn alleen maar gestegen. Gelukkig was er toen de mogelijkheid om samen met de KL een reünie op te zetten bij het NMM.

Waarom betalen niet-leden meer?
Ten eerste was het de keuze van de leden tijdens de ALV in 2015 om leden meer voordeel te geven. Ten tweede: de leden betalen contributie. Door een aantal maatregelen is de NUV geld gaan besparen. In 2015 is afgesproken om de contributie niet te verlagen, maar om te sparen voor de reünies. Daarvan profiteren de leden weer. Als je alles doorrekent zijn leden met hun partner iets goedkoper uit dan niet leden met hun partner.

Waarom waren er minder mensen?
Nog geen idee. Misschien heeft het iets te maken met de maand september (vakantieperiode voor 55+ers??). Wat ook opvalt is dat velen na de vorige reünie weer contacten hebben gelegd met de anderen van hun post en gaan nu liever naar een reünie van die post. We zien het aantal kleinere reünies sterk toenemen. Misschien is het succes van een reünie niet meer af te lezen aan het aantal deelnemers, maar aan de vele contacten erna in de vorm van kleinere bijeenkomsten.

Wat moet de volgende keer (nog) beter?
Wij hebben een aantal enquêtes uitgevoerd, hebben zelf met veel reünisten gesproken en gekeken naar reacties op Facebook. In ieder geval gaan we de volgende zaken oppakken: zaalaankleding, mogelijkheid om munten tegen vergoeding in te leveren, informatie over de diverse activiteiten en bewijzering daarnaartoe.

Wij gaan voor de reünie 2024 bekijken hoe we bijvoorbeeld via informatiezuilen lijsten, website, etc., beter inzicht kunnen geven in wie er komt, of al aanwezig is.

Om de voorbereidingen van het bestuur, de ALV en de organisatoren te vergemakkelijken hebben we al een draaiboek voor reünie 2024 liggen en een Programma van Eisen voor de reünie locatie.

Mocht u nog vragen of opmerkingen hebben, dan kunt u mij altijd bellen (0653356742), of mailen (sduine@kpnplanet.nl). Bij de komende ALV leggen wij natuurlijk ook verantwoording af en kunt u natuurlijk ook reageren.
Sjaak Duine, Voorzitter van de Stichting Unifil Reünie

Libanon, herinneringen uit een ver verleden (3)

In deze derde bijdrage wil ik jullie het verhaal vertellen over mijn tijd als C-KL-I tijdens en na de Israëlische inval in Libanon van 6 juni 1982 en over de afwikkeling in Nederland na deze uitzending

Israëlische inval op 6 juni 1982.

In de week voor 6 juni 1982 ging ik zoals gewoonlijk, het zou de laatste keer zijn, bevoorraden bij de Fa. Osman in Zahrani. Onderweg waren de PLO-roadblocks nog steeds bemand door wel heel zenuwachtige strijders. Regelmatig werden we aangehouden en gecontroleerd. Er hing iets in de lucht, ze waren bang.

Aangekomen bij de Fa. Osman begonnen we met inladen van de verse producten. We waren hier nog maar net mee bezig toen de Israelische luchtmacht een bombardement uitvoerde op de minder dan 1 kilometer verderop gelegen electriciteitscentrale. De granaatscherven hoorden we tegen het gebouw inslaan en snel zochten we dekking in de kelder. De explosies waren zeer talrijk en de muren schudde door de drukgolven. Na goed een half uur was de aanval voorbij en konden we de schade opnemen. Wonder boven wonder was er niets aan het huis en aan ons voertuig beschadigd zodat we, na het resterende deel ingeladen te hebben, snel weer zuidwaarts probeerden te komen, naar het veilige UNIFIL-gebied. Op de terugweg hebben we verder geen problemen meer ondervonden doordat alle PLO-posten verlaten waren. Ze waren dus niet voor niets zo bang geweest.

Bij het bevoorraden van de C-cie op 6 juni 1982 was ik getuige van de eerste aanvalsgolf van het Israëlische leger, de Operatie voor Gallilea was begonnen. Vanaf de heuvel kon ik de opmars gadeslaan.
De invasie van Libanon was begonnen waarbij Israëlische troepen langs drie assen (de Middel-landse Zee, het centrale berggebied en de ooste-lijke grens) optrok. Aan de kustweg werd de Nederlandse post 7-1A als eerste geconfronteerd met deze invasie. Veel tegenstand kon UNIFIL niet bieden, maar bij het verwijderen door Israëlische tanks van de wegversperr-ingen, werd bij een tank de track vernietigd zodat deze de weg versperde en verwijderd moest worden. Enig oponthoud heeft het Israëlische leger hierdoor wel gehad, echter dit heeft het verdere verloop van deze oorlog niet kunnen beïnvloeden.
De achtergrond van Israëls invasie van Libanon was de

continue opbouw van PLO-bases in zuidelijk Libanon van waaruit Russische Katoesja-raketten werden geschoten richting de noordelijke Israëlische steden en dorpen en van waaruit infiltraties plaatsvonden in Israël. Minister van Defensie Ariel Sharon meende dat een grote operatie zowel Zuid Libanon kon
zuiveren van de PLO alsook de hoofdkwartieren en infrastructuur in Beiroet kon vernietigen. De operatie zou uitgevoerd worden in volledige samenwerking met de Falangisten van Bashir Jemayel die Israël sinds midden jaren 1970 steunde. Het plan was om Bashir premier van Libanon te maken zodat vrede met Israël kon worden gesloten.
Een andere bijkomstigheid van de operatie was de terugtrekking van Syrië uit Libanon. Na de Israëlische inval in juni 1982 paste de Veiligheidsraad door middel van resolutie 511 het mandaat van UNIFIL aan de gewijzigde omstandigheden aan.
De UNIFIL-troepen moesten hun posities blijven bemannen tenzij hun eigen veiligheid ernstig gevaar liep.
Ze dienden zich te concentreren op de bescherming van de bevolking en op humanitaire hulpverlening aan de tienduizenden Libanese en Palestijnse vluchtelingen, die na de Israëlische aanval naar het relatief veilige UNIFIL-gebied waren gevlucht.

Zware tijden voor UNIFIL.

Er braken zware en onzekere tijden aan voor UNIFIL. Wat konden we doen, en in mijn geval, hoe moest het verder met de aanvragen en de bevoorrading van levensmiddelen. Gezien de opgebouwde voorraad konden wij het wel een tijdje uitzingen, maar hoe lang zou dit duren.
We konden op dit moment voorlopig niets doen, met uitzondering van het helpen van de vluchtelingen die naar Haris gekomen waren.
In de nacht die daarop volgde was ik wachtcomman-dant op de Bevobunker en had een uitzicht op de kust van Libanon. Vanuit een artillerie opstelling aan de kust ten noorden van Naqoura vuurde Israël continue granaten af op de kustplaats Tyre en hoorde ik overal in de omgeving geweerschoten en explosies.

Vanaf de volgende dag werden we elke dag geïnfor-meerd over de voortgang van de strijd en wat dat zou betekenen voor het functioneren van Dutchbatt. Er gingen een paar dagen voorbij waarin we verder niets konden doen, maar er kwamen wel alarmeren-de berichten uit de diverse Dutchbatt posten, dat de voorraden begonnen te slinken. Vooral de drinkwa-tervoorraad werd een probleem. Ook zaten er Nederlandse troepen in Tyre-barracks, een Libanese kazerne aan de kustweg welke bij toerbeurt be-waakt werd door UNIFIL-eenheden. Zij hadden nog slechts voor enkele dagen voorraad, dus onze jongens moesten snel bevoorraad worden. De Bataljonscommandant wilde in verband met de eigen veiligheid nog een paar dagen wachten, zodat ik voorlopig geen toestemming kreeg om naar Tyre te rijden. In overleg met de Bataljons -adjudant zijn we voorbereidingen gaan treffen om, bij toestemming, zo spoedig mogelijk te kunnen vertrekken. Een alternatieve route werd bestudeerd, aangezien de kustweg door de Israëlische troepen werd gebruikt als hoofd aanvoerroute zodat die niet gebruikt kon worden. De koelwagen werd volgeladen met de noodzakelijke voorraad die nodig was om de Nederlandse eenheid in Tyre het een tijd lang uit te kunnen laten zingen.

Elke dag ging ik weer informeren of ik mocht vertrekken en uiteindelijk na een week kreeg ik toestemming om Tyre-barracks te bevoorraden. Samen met de chauffeur en de kpl hlpbeh in de koelwagen en de menagemeester en ik in een Jeep gingen we op pad over een route die we nog nooit gereden hadden. We wisten ook niet wat we onderweg zouden kunnen verwachten en hoe de situatie precies was. De oorlog had zich voor het grote deel verplaatst naar Beiroet, maar hier en daar waren en in zuid Libanon nog diverse schermutselingen.
Eigenlijk verliep de tocht relatief gemakkelijk. Er was veel schade aan de huizen en de wegen waren er ook niet beter op geworden. Her en der stonden uitgebrande tanks en voertuigen die eens tot de PLO behoorden. Slechts eenmaal zijn we aangehouden bij een Israëlisch roadblock, maar na controle van de koelwagen en verteld te hebben wat we gingen doen, mochten we doorrijden. Vlak voor we aankwamen bij Tyre reden we door een citroen plantage waar hevig geschoten werd. Veilig kwamen we aan bij Tyre en werden hartelijk ontvangen door onze Nederlandse collega's. De reis had toch wel wat langer geduurd dan we verwacht hadden, zodat we dezelfde dag niet meer terug konden naar Haris. Na een zeer onrustige nacht vanwege de vele beschietingen en na een stevig ontbijt besloten we toch te proberen om via de kustweg weer terug te rijden naar Haris. De kustweg was volgens de aan ons gegeven informatie relatief rustig, dus dat moest weinig problemen opleveren en het zou heel veel tijd schelen.
De strijd had toch wel de nodige schade aangericht aan de infrastructuur, selectief had het Israëlische leger huizen en gebouwen met de grond gelijk gemaakt. Vreemd was het om te moeten constateren dat het ene huis vernield was en het huis ernaast nog keurig intact was gelaten. De Israëlische inlichtingendienst was blijkbaar goed geïnformeerd waar sympathisanten van de PLO of Syrië gehuisvest waren geweest. De ZZ-benzinepomp, waar we altijd van de hoofdweg afgingen om het UNIFIL-gebied in te rijden, was met de grond gelijk gemaakt en veranderd in een Israëlisch kampement.
We waren weer blij dat we veilig en wel Haris binnenreden en na rapport uitgebracht te hebben aan het bataljons-HQ en de wagens uitgeruimd te hebben, besloten we er voor die dag mee te stoppen en ons tekort aan slaap in te halen. De weken daarna verliepen relatief rustig, het bevoorraden van de posten kwam langzaam weer op gang en zolang wij nog voorraad hadden was er niets aan de hand. Het variëren qua menu werd echter wel een probleem omdat er geen verse aanvoer was geweest in een lange tijd. Zo stond er bv. elke maandag erwtensoep op het menu, omdat we gedroogde erwten genoeg op voorraad hadden. Dat dit bij temperaturen van zo'n 45 graden toch best smaakt, bleek wel uit het feit dat vanaf dat moment het elke maandag op het menu bleef staan. Ook werd het Turkse brood in grote getalen afgenomen omdat men dat heel erg lekker vond.
Er werden weer voorzichtige pogingen ondernomen om te bevoorraden in Naqoura, alleen moest dat wel altijd onder

leiding van een Israëlische liaison, wat het allemaal niet mak-kelijker maakten. Alle landen die wilden bevoorraden moes-ten zich in Haris verzamelen en van daaruit vertrok er een grote colonne van soms wel 50 voertuigen richting Naqoura.
Na mijn verlof van augustus konden we weer zelfstandig naar Naqoura om onze producten op te halen. Ondertussen had Dhr. Osman zijn handel weer opgepakt vanuit Qana, wat voor ons een heel stuk dichterbij was.
Alles werd weer een beetje normaal en van het Israëlische leger was weinig meer te zien in zuid Libanon.

Speedy en Ibrahim.

In mijn vorige bijdrage had ik verteld dat ik, samen met de kok/ menagemeester, verant-woordelijk was voor het maken van het menu en technisch menu. Nadat wij dat samen een paar keer gedaan hadden, kwam deze taak geheel bij mij te liggen, omdat de kok/menage-meester zelf veel te druk was met het aan de praat houden van alle mobiele veldkeukens die her en der in het Nederlandse gebied stonden.
Deze waren al een paar jaar intensief gebruikt en waren eigenlijk aan vervanging toe. Om zomaar een nieuwe MVK aan te vragen was een ding, maar om die dan ook nog te krijgen vanuit Nederland was een heel ander verhaal.
Ook werd er op diverse compounds gewerkt met gasbranders, dus was de kok/menagemeester ook nog gasfitter, hij was nagenoeg zijn hele tijd onderweg om alles te repareren en draaiende te houden.
Om het werk te veraangenamen had ik een aantal lokale jongens in dienst die mij met allerlei werkzaamheden hielpen, Speedy (ik weet zijn eigen naam niet meer!!) en Ibrahim. Zij waren altijd aanwezig om de wagens in- dan wel uit te laden, mee te helpen de magazijnen schoon te maken en te

houden en eens in de zoveel tijd de koel- en vriescel uit te mesten. Een zeer belangrijke taak, die vooral Speedy op zich had genomen, was het schillen van de aardappels. Dit was een service naar de Nederlandse militairen, zodat de koks op de diverse compounds dat niet zelf hoefden te doen. Midden in de nacht ging Speedy dan het aardappelen hok in om voor de diverse compagnieën de aardappels te schillen, zodat ze de volgende morgen klaar stonden om per eenheid opgehaald te worden. Deze twee jongens hebben mij gedurende mijn aan-wezigheid, maar ook mijn voorgangers en opvolgers, heel goede diensten bewezen.

Afwikkeling na de uitzending.

Aan het einde van mijn uitzending waren wij weer de eerste die via Beiroet roteerden naar Nederland. In net nieuwe Renault-vrachtauto's werden wij in colonne naar het vliegveld gebracht, waar we de Nederlandse Herinneringsmedaille uitgereikt kregen. Nadat de nieuwe rotatie aan ons voorbij marcheerde, stapten wij in de gereedstaande DC-10 van de KLM om vier uur later te landen op Schiphol. Het ontschepingsverlof kon beginnen.
Na twee weken van onze rust genoten te hebben werden we in Assen uitgekeurd en was een gesprek met de personeels-officier van 44 Painfbat. Van nazorg was totaal geen sprake, men had hier nog geen ervaring mee. Het enige wat werd aangeraden was lid te worden van "De Wapenbroeders", een vereniging voor oud- en uitgezonden militairen. Zij zouden je eventueel verder kunnen helpen als er problemen zouden komen, maar daar ging men niet van uit. We moesten een formulier invullen met allerlei vragen over je uitzending en of je ook in moeilijke omstandigheden was gekomen. In die tijd bestond het Veteraneninstituut nog niet, men kon te raden gaan bij de Bond van Nederlandse Militaire Oorlogs- en Dienstslachtoffers (BNMO).
Een week later moest ik mij weer melden bij mijn nieuwe onderdeel waarmee mijn uitzending definitief ten einde was en ging het normale leven weer door.

Dit was mijn laatste bijdrage over Libanon. Er is tijdens mijn uitzending veel gebeurd dat niet in mijn verhaal terecht is gekomen omdat het dan wel een heel lang verhaal zou worden, maar ook omdat bepaalde zaken die ik meegemaakt niet het vermelden waard zijn. Uiteraard zijn er ups en downs geweest, werken en leidinggeven onder moeilijke (oorlogs-) omstandigheden is toch heel wat anders dan tijdens een oefening of gewoon op de kazerne. Je leert je mensen hierdoor wel heel goed kennen. Mensen waarvan je het niet verwacht zijn tot grote daden in staat en anderen stellen je teleur. Ik heb deze uitzending naar Libanon als zeer leerzaam ervaren en ik ben van mening dat deze tijd mij gemaakt heeft zoals ik nu ben.
Niet iedereen is ongeschonden uit Libanon teruggekeerd. De tijd heeft laten zien dat vele ex-Libanongangers ook met PTSS-verschijnselen te maken hebben gekregen.

Hans van de Gender
Kapitein b.d.

In memoriam

Leo Kraaijbeek	20-11-2019
Paul van Zadelhoff	09-11-2019
Kolonel b.d. Rein Harting	03-11-2019
Rick (D.M.J.) Thonen	23-10-2019
Martin Maas	20-09-2019
Ben (B.G.) de Lange	03-09-2019
Steven van Herwijnen	01-08-2019
Jan Ursem	16-08-2019
Carry Hölscher	27-07-2019
Adriaan Leune	21-06-2019
Stef Heuts	25-02-2019
Jaap Schipper	22-02-2019
Jan Aschebrock	08-02-2019
Gerrit Smit	11-02-2019
Ole (O.P.) Meijer	20-12-2018
Joan van Gestel	03-12-2018
Bert Janse	24-11-2018
Martin Jutte	20-11-2018

“Erkenning en waardering staan voorop bij onze dienstverlening”

Veteranen hebben een bijzondere status in Nederland. Monuta wil graag iets terugdoen voor die mensen die zich hebben ingezet in dienst van de vrede. Daarom ontwikkelden we de Monuta Veteranenuitvaart. Om recht te doen aan het bijzondere verleden van veteranen. Een veteranenuitvaart is een uitvaart met bijzondere elementen die te maken hebben met het verleden als veteraan. Het team bijzondere uitvaarten van Monuta heeft alle kennis in huis om een veteranenuitvaart te verzorgen. De teamleden zijn bekend met verschillende protocollen, ceremonieel en onderscheidingen.

Monuta team bijzondere uitvaarten
Wij zijn 24 uur per dag bereikbaar op **055 - 527 42 77**.
Kijk ook op **www.monuta.nl/veteranen**

Monuta
De steun bij iedere uitvaart.

Koetjes en kalfjes….

Unifil draagt op vele manieren bij om de lokale bevolking te helpen. Het is niet alleen socializen, dus blijft het zeker niet bij koetjes en kalfjes talk. Neen, als het moet gaat de hulp een stapje verder. Zo kent UNIFIL ook een veearts. Je meent het niet? Jazeker, de Dr. Pol van India. Op werkvisite en helpt de "locals" uit de brand.

Wie kent hem niet. Nog regelmatig wordt Speedy genoemd als we bij elkaar zitten.Ook in de Dubbel Vier komt deze "bekende" af en toe nog langs. Hoe zou het met hem zijn?

Mooie werkplek toch? Vertel eens, wie weet hier meer van?

Van de penningmeester

De contributie inning 2020 met een incasso-opdracht staat gepland voor 31 januari 2020. De contributie voor het jaar 2020 bedraagt € 26. Bij de incasso staat je militaire registratienummer vermeld als referentie. En de omschrijving "contributie NL UNIFIL Verenging 2020". Ons bankrekeningnummer is NL 94 RABO 0140 9256 86 en staat ook op onze website. We incasseren elke laatste dag van de maand tot je de contributie 2020 hebt voldaan.

Voor leden die geen automatische incasso hebben afgegeven, valt de contributie nota 2020 in de eerste week van januari op de deurmat met de beste wensen voor het nieuwe jaar.

Zorg ervoor dat ik je niet achter de broek moet zitten met betrekking tot openstaande contributie. Het kost ons veel tijd en energie die we aan leuke dingen binnen de vereniging willen besteden.

Barettenbabbel

Ingezonden reacties

Lezers schrijven, reageren, vinden er wat van.
Wij plaatsen graag uw oproepjes en reacties.

Beste redactie,
Inderdaad, een mooie foto van Wim de Kwant op de Voorpagina van D4, nr 3, jaar 20. Heb je er ook een onderschrift bij? M.a.w., wat zien we hier, welke wadi, blik noord of zuid, bij welke post, zoiets.

Dank, groet,
Fred M. Krijnen
Post 7.7, 1981

Beste Fred, Foto is gemaakt lopend van Noord naar Zuid in de Qadisha Valley (The Holy Valley) Deze vallei bevindt zich niet in voormalig Unifil gebied, maar ligt in het Noorden van Libanon in het Becharre District en grenst aan het Grootste bos met Ceders in het Noorden van het land. (Horz Art el Rab) Wim.

Beste redactie,
Ik was er een beetje laat mee om nr. 20-1 te lezen. Door een grote operatie kon ik jammer genoeg ook niet bij de reunie zijn. Maar mijn blik viel op de feiten van één jaar Dutchbatt. Er stonden wat rotaties in en ik zocht dus direct naar de mijne. Laat die er nu niet in staan!! Ik ben op 3 dec.1979 geroteerd en die rotatie hebben ze gewoon vergeten!! Wat betreft rotaties ben ik wel wat gewend want daarna had ik er drie naar de MFO in Sinai.

Bedankt voor de moeite die jullie doen voor dat mooie blad! Op de foto de uitreiking van mijn winter medaille.

Gerard Teuwisse (aooma-bd)

Op 15 november ontmoette wandelaars en leden van de UNIFIL Marching Group (UMG) elkaar in Arkel. Ze staken de koppen bij elkaar om te inventariseren wie in 2020 de trainingstochten meeloopt en wie ook aan de Vierdaagse van Nijmegen deelneemt. De werkzaamheden voor het organiseren van wandelingen en inschrijvingen werden herverdeeld onder de aanwezigen. Mocht je ook een bijdrage willen leveren aan de organisatie of meewandelen in 2020 meld je dan bij Hugo Pieters op M 06-29 01 75 43 of mail hem pietershugo0@gmail.com

Jaarplanning 2020

19-01-2019	Eindhoven	LIBANONDAG
04-04-2020	Oldenzaal	Veteranendag
-	-	Algemenen Ledenvergadering NUV
25-04-2020	Zevenaar	75 jaar bevrijding De Liemers
04-05-2020	Havelte	Dodenherdenking
04-05-2020	Loenen	Dodenherdenking
04-05-2020	Amsterdam	Erecouloir op de Dam
05-05-2020	Wageningen	Bevrijdingsdag
16-05-2020	Motortoertocht NUV	
06-06-2020	west friesland	regionale veteranendag
13-06-2020	Lelystad	Veteranendag
-	Doetinchem	Veteranendag
-	Middelburg	Zeeuwse veteranen dag
29-06-2019	Den Haag	NLVD den haag
18 – 21 juli	Nijmegen	4-Daagse
-	Bovensmilde	3 de Libanondag
07-09-2019	Drachten	Veteranendag.
18-09-2019	Eindhoven	Fakkeldefilé
17-09-2019	Den Haag	Erecouloir Prinsjesdag
28-09-2019	Breda	REunie Unifil
-	Doetinchem/Eefde	Libanondag
27-10-2019	Tilburg	Veteranendag
-	Havelte	oefening blauw koord

Op deze kalender staan niet vermeld alle gastlessen op de basisscholen. Deze worden individueel gepland. Daarnaast zijn er nog lopende aanvragen van diverse gemeenten. Wanneer deze definitief zijn worden ze op de kalender geplaatst. De NUV heeft een actieve wandelgroep die vele malen per jaar aan allerlei evenementen meedoet. Deze agenda wordt apart door de wandelgroep bijgehouden.

Nederland kent als gevolg van de Veteranenwet (2012) sinds juni 2014 een Veteranenloket, waar veteranen en/of hun partners met hun vragen terecht kunnen. Het telefoonnummer van het Veteranenloket is 088 – 334 00 00. De verenigingen, ook de UNIFIL Vereniging, kennen veelal een nuldelijnsondersteuning. Maatjes onder elkaar voor elkaar, voor een luisterend oor en kameraadschappelijke hulp, Nuldelijnsondersteuning is een project van het Veteranenplatform.

Nuldelijnsondersteuning

Hieronder de lijst met nuldelijnsondersteuners van de UNIFIL Vereniging. Cees van Ingen is voor de NUV de coördinator. Zit je verlegen om een praatje? Loop je ergens tegenaan? Schroom niet en neem eens contact op.

Cees	van Ingen	ZH/NBr.midden	06-24167686	Henk	de Wit	Groningen	06-51246516
Erik	van Till	Ingen	06-57277057	Ico	Jongerden	Overijssel	06-13389920
Henk	Baas	Fl./A'dam	06-39864658	Wim	van Beek	Gelderland	06-81321886
Piet	van Eekelen	West Brab/Zlnd	06-40434536	Gerrie	van Beek-Klaij	Gelderland	06-81321886
Eike-Jan	Koster	Zuid-Holland	06-40439692	Ruud	van den Heuvel	Ronde Venen	06-20202966
Jan	Leenslag	Zuid-Holland	06-40500856	Léon	Heber	Limburg/België	06-53893297
Hans	van Lent	ZH/NBr.midden	06-28295477	Klaas	Zijlstra	Friesland	06-22011482
Klaas	Mars	Ov.west/Fl.	06-51082753	Edwin	Hissink	Noord-Holland	06-24794142
Cor	Aalbregt	Utrecht	06-12304236	Albert	Zomer	Overijssel	06-15318939
Johannes	Veltman	Gelderland	06-24165879				

het beste
in bouwkundige beveiliging

inbraakwering | kogelwering | explosiewering | brandwering

aalberswico
defence & security

Molenstraat 18, 3927 AC Renswoude | T +31 318 57 14 11 | F +31 318 57 39 07 | E info@aalberswico.nl | I www.aalberswico.nl

deuren | wanden | balies | schuif- en heframen | entrees | puien | compartimenten | achterzetramen